

ROMANIA LIBERA

APARE IN TOATE ZILELE

ABONAMENTELE :

In Capitala: Pentru 1 an 30 lei; 6 luni 15 lei; 3 luni 8 lei.
 In Districte: „ 1 an 26 lei; 6 luni 13 lei; 3 luni 10 lei.
 In Străinătate: „ 1 an 48 lei; 6 luni 24 lei; 3 luni 12 lei.

Director: D. AUG. LAURIAN

Pentru Abonamente, Anunțuri și Reclame a se adresa :

In România: La administrațiune, Tipografia Ștefan Mihăilescu, Strada Covaci, Nr. 14 și la Corespondenții ziarului din județe.
 In Paris: La Societe Havas, place de la Bours, 8.
 In Viena: La Heinrich Schalek, 1, Wollzeile, 13, Biroul Central de anunțuri pentru Austro-Ungaria.
 In Hamburg: La Adolf Steiner, Gänsemarkt, No. 53, Biroul de anunțuri pentru Germania.

ANUNCIURILE :

Linia mică pe pagina IV. 30 bani.
 Reclame pe pagina II-a 5 lei. Reclame pe pagina III-a 2 lei.
 Scrisorile nefrancate se refuza.
 Articollii nepublicați nu se inapoiază.
 Pentru inserții și reclame, redacțiunea nu este responsabilă.

OBSEVATORIU METEOROLOGIC

Buletin atmosferic, Vineri 11 Ianuarie

Elemente climatice	E R I AZI		
	2 ore p. m.	8 ore seara	8 ore dim.
Temperatura aerului la umbră . . .	-4.5	-5.2	-5.6
„ „ maximă . . .	—	-4.4	—
„ „ minimă . . .	—	-7.3	-5.6
„ „ în fața soarelui . . .	-4.4	-0.5	-5.4
Barometrul redus la 0° . . .	761.1	761.9	761.9
Tensiunea vaporilor în milimetri . . .	2.3	2.5	2.6
Umezeala relativă în procente . . .	70	83	85
Vântul	N.E.E.		
„ direcția dominantă . . .	N.E.	—	E.N.E.
„ înălțimea medie . . .	1.9	0.0	2.6
„ viteză medie . . .	0.0	0.0	0.0
„ direcția medie . . .	Fulgi	Fulgi	Picături
Ploaie . . .	7.5	—	1.1
Actinometrul (0-100) . . .	10	10	10
Nebulozitatea (0-10) . . .	—	—	—

Aspectul zilei:
 Eri. foarte noros, seara liniștit; de la amiaza fulgi marunți; ploaie. — Astăzi dimineață. Foarte noros, ploaie, vânt foarte slab; barometru staționar.
 Directorul Observatorului: St. Hepites.

NOTA.—Temperatura este dată în grade centigrade; înălțimea barometrului în milimetri de mercur. Inălțimea medie a vântului este dată în metre pe secundă. Evaporațiunea apei și ploaia sunt socotite în milimetri de grosime. — Gradul de claritate a cerului se măsoară cu grade actinometrice, socotite 0 grade la întuneric și 100 grade, atunci când cerul ar fi cu desăvârșire fără nori și în atmosferă n'ar fi vapori de apă. Nebulozitatea este măsurată de la 0 la 10; cifra 0 înseamnă un cer cu totul senin, iar 10 arată un cer cu desăvârșire acoperit de nori.

Londra, 20 Ianuarie.
 De la reșoul ruso-turc încoace foile engleze n'au avut un limbaj iritat ca astăzi în contra propunerilor franceze pentru regularizarea cestiunii egiptene. „Standard“ cere în termenul mai aspri de cât „Tim s“, ca guvernul englez să respingă propunerile franceze respunzând „umbrel de concert european“ printr'un energie non possumus.

Serviciul telegrafic al „Rom. Lib.“
 23 Ianuarie, 1885—3 ore seara.

Londra, 22 Ianuarie
 Se confirmă știrea în cercurile bine informate că Engllera promise propunerile puterilor continentale ca bază la noile negocieri, dar cerând lămuriri asupra cererii de anchetă.

„Times“ desplânge o asemenea hotărâre pe care o socotește ca o rușinoasă retragere.
 Cair, 22 Ianuarie.
 Coloana generalului Stewart compusă din 1200 de oameni a întâlnit un corp de 10,000 rebelli, care după o combatere crâncenă, au fugit lăsând 1200 dintr'al lor pe câmpul luptei. Perderile din partea Englezilor au fost de 9 ofițeri omorâți între carl și colonelul Buraidy, 2 (?) răniți, 65 soldați omorâți și 85 răniți.

Berlin, 22 Ianuarie.
 Impăratul s'a sculat azi ca să dejuneze.
 Berlin, 22 Ianuarie.
 Comisiunea însărcinată să studieze proiectul de lege privind subvențiunile de acordat companiilor maritime, propune să se dea întreprinzătorilor germani dreptul de cursă pentru pachebotele lor pe liniile asiatice, africane și australiene, cu condițiunea ca plecarea acestor pachebote să se facă în fe-care lună.

Roma, 22 Ianuarie.
 În prevederea casului când ar trebui să se trimită ajutoarele trupelor care formează garnisona din Assab, ministrul de reșel a dat ordinul să se îngrijască de toate trebuințele ca să se ușureze plecarea noului detașament în aceeași funcțiune ca a celui care a plecat.

Roma, 22 Ianuarie.
 Regele a trimis 30,000 de franci v. t. timpului cutremurului de pământ din Spania.
 (Havas).

A se vedea ultime știri pe pagina III-a

ȘTIRI TELEGRAFICE

Berlin, 20 Ianuarie.
 De când s'a înfățișat proiectul de lege privind tariful vamal s'a schimbat cu totul gruparea partidelor în Reichstag. Opoziția va fi compusă din liberali și democrați sociali, împreună 88 membri, pe când toate celelalte partide sunt mai mult sau mai puțin pentru proiect.

Paris, 20 Ianuarie.
 „Temps“ caracterizează ast-fel atitudinea puterilor în cestiunea egipteană: Pe când Anglia crede că are drepturi câștigate asupra Egiptului și caută mijloace spre a prelungi acțiunea în Egipt și să o asigure, din contra puterile continentale doresc să'l aducă aminte, că intervențiunea ei nu poartă avea de efect să desbrace cestiunea egipteană de caracterul și interesul ei internațional.

Roma, 20 Ianuarie.
 Agenzia Ștefani anunță: Cu ocaziunea reșiterii propunerilor franceze relative la Egipt ministrul președinte Ferry a exprimat dorința prin ambasadorul francez Decrais, ca Italia, continuându-și opera de conciliațiune, întreprinsă la conferența din Londra, să interpusse bunele sale servicii pe lângă Anglia spre a înlesni ajungerea la un acord între toate puterile. În cercurile oficiale se esplică prin această împrejurare întârzierea răspunsului italian.

Roma, 20 Ianuarie.
 În cestiunea egipteană Italia va stăru în atitudinea păstrată până acum Aceasta culminează în dorința vie ca să se ajungă la o înțelegere între Franța și Anglia. Cu această ocaziune se asigura din nou, că aprecierile presf asupra atitudinii Italiei în cestiunea egipteană sunt greșite și provin din lipsa unor informațiuni exacte. Atitudinea Italiei nu stă în nici un mod în contradicțiune cu raporturile ei către cele două imperii și n'a avut drept urmare nici cea mai mică recire a acestor raporturi, de oare-ce între cele trei Puteri s'a recunoscut din capul locului, până la oare-ca li limite libertatea de acțiune a Italiei în cestiuni mediterane.

Londra, 20 Ianuarie.
 „Times“ critică din nou contra-propunerile franceze, zicând că sunt absolut incompatibile cu o politică demnă de Anglia. Ele nu pot — zice „Times“ — nici macar să fie așa modificate, în cât să formeze o bază admisibilă pentru negocieri. Numita foae combatte mai ales garanția internațională, ancheta propusă și neutralizarea Canalului de Suez și crede, că guvernul, cu scop de a rezolva mai repede cestiunea financiară, va supune un nou plan, după care Anglia singura să garanteze împrumutul de nouă milioane și să nu pretindă veniturile domeniilor și ale Dairul drept asigurare pentru împrumutul englez. Această garanție — zice „Times“ — în restă că ar exclude participarea celorlalte puteri la administrarea Egiptului și ar avea de urmare desființarea legii de lichidare.

Constantinopol, 20 Ianuarie.
 Sultanol e acum foarte dispus pentru un compromis cu Anglia și anume mai cu seamă de teamă unei eventuale căderi a cab. netului Gladstone. În cercuri bine informate se asigura, că Sultanol însuși a găsit un mod de soluțiune și misiunea principală a lui Fehmi-pașa este să lucreze pentru acest compromis. La început au fost indoeli în privința reșiterii acestor misiuni, pe când acum se crede mai mult că va avea succes.

Valparaiso, 21 Ianuarie.
 Sâmbătă seara s'a făcut o încercare de a ucide pe președintele consilierului de poliție Rumpf al fost arestate peste o sută persoane, dar cele mai multe au fost liberate

Francofurt, 20 Ianuarie.
 În urma asasinării consilierului de poliție Rumpf au fost arestate peste o sută persoane, dar cele mai multe au fost liberate

toate să dăm o nouă organizație acestei comune și să nu ne despărțim până nu vom asigura justiția săteanului și nu vom pune bine la cale poliția comună. Același simțiment l'am constatat și pe banca ministerială.

Când drumul s'a făcut, când reul este cunoscut, de ce întârziem cu lucrarea de îndreptare? Să se fi moleșit oare atât de mult energiile noastre, în cât să nu mai fim în stare a îndrepta nici ceea ce mai oșl recunoascem că rău este!

Ni se spune că guvernul se ocupă cu modificarea legii comunale și cu facerea unei legi de admisibilitate în funcțiunile administrative. Am dori ca acesta proiecte să sosească cât mai curând în Parlament, pentru ca să se poată recomanda și actualele Corpuri legiuitoare cu o lucrare de prej. Am mai dori ca cel puțin ceea ce a cerut d. general Leca, înalta espresune a Camerii deputaților, să se săvârșească cu bună chibzuială în această sesiune.

Bine inspirat, primul-ministru, în aceeași intrunire privată, a pus în fruntea lucrărilor acestui Parlament instrucțiunea publică.

Caldura cu care de astă-dată a cerut deputaților și senatorilor d. Ion Brătianu acest lucru, ne-a făcut să'l aplaudăm din toată inima. Și aceste aplause nu isvorată din satisfacția egoistă, că stăruințele noastre aproape zilnice primeau o înaltă incurgiare, ci din mulțumirea că vedeam pe bătrânul, consumat în cărmuirea Statului, punând în întâiul rând școala, acest laborator sigur de transformare socială și de conducere către înalte destinate.

În școală este un vast câmp de activitate, unde mințile distinse se pot recomanda viitorului. Primul-ministru este legat acum de a stimula această activitate. Așteptăm cu nerăbdare trecerea de la vorbe la fapte, hotărâți de a sprijini din toate puterile o ast-fel de lucrare.

Lipsa cea mare de oameni, pentru munca privată ca și pentru munca publică, în toate ramurile activității sociale, numai prin școală se poate îndeplini. De la reforma minților, prin școală, avem de așteptat îmbunătățirea deprinderilor noastre de a judeca și de a munci; ea are să ne dea condițiunile reale de viață modernă ale societății românești.

Scim că totul nu se face într'o lună doă, dar începutul se poate inaugura, calea se poate trage, speranțele se pot deștepta.

Tot în sarcina acestei sesiuni, noi punem și grija de trista stare monetară și economică, care devine din ce în ce mai amenințătoare.

Dacă criza economică, în starea noastră de slăbiciune industrială, nu se poate remedia cu înlesnire, ci se cere o campanie lungă și bine condusă de muncă de toate organele Statului, nu e tot atâtă cu criza monetară.

Fără a tăgădui legăturile acestei crize cu întreaga situațiune economică, totuși noi stăruim a crede că este o neiertată greșală a lăsa în voia întâmplării criza monetară, până când vom putea îmbunătăți starea economică, și că această criză se poate în mare parte remedia

D. P. Carp a arătat un sistem de măsurl care conduc la acest scop.

E de regretat că s'a trecut prea ușor peste critica și propunerile făcute de acest bărbat, obișnuit a studia adinc cestiunile și a 'și spune verd părerile. Fie ca împrejurările să nu ne dea o lecțiune prea aspră, per nu această ușurință.

om reveni cu deamăruntul asupra acestei cestiuni.
 Până atunci am dori să cunoaștem, carl sunt propunerile celor ce nu primesc sistemul propus în numele minorității de d. P. Carp, căci cu nepăsarea pe care o vedem nu ne putem obișnui.

Ne temem mult de urmările întârzierii într'o cestiune atât de delicată.

Iată, în câte-va rânduri, lista cestiunilor de căpetenie care, pe lângă bugete, trebuiesc să fie rezolvate, sub pedeapsă de amarnici critice, chiar în sesiunea actuală a Parlamentului.

CRONICA ZILEI

D. Ion Brătianu a sosit ieri la amiază în Capitală, în deplină sănătate.

Memoriul Galățenilor care cer Corpurilor legiuitoare porto-francul, precum și o sumă de măsurl înlesnitoare comerului, s'a tipărit în broșură. El cuprinde multe notițe interesante asupra acestei cestiuni.

„Românul“ ne spune că prințul Dim. Ghica, președintele Senatului, este decorat cu marea cruce a ordinului Leopold. Această distincțiune nu s'a acordat până acum, de cât Em. S. Mitropolitului-Primat și d-lul Ion Brătianu.

La Birlad s'a ținut o mare intrunire, unde s'a luat rezoluțiunile în contra reînnoirii convenției comerciale cu Austro-Ungaria. Numai deputații Nicorescu și Paradi au răspuns la invitarea cetățenilor.

Comunicațiunea dintre Brăila și Galați, fiind împedicată pe Dunăre din cauza înghețurilor, direcția drumurilor de fier a înlesnit circularea prin punerea în mișcare și a unui tren mixt.

Invinuirile aduse prin publicitate primarului din comuna Nouil-Militari și asupra cărui a făcut o anchetă, sunt declarate de nefundate de către d. prim-procuror de Ilfov.

D. Ciocaneli, șeful poliției comunale și al salubrității Capitalei, este suspendat din funcțiune de către primar, din cauza unor motive serioase. Vom da amănunte.

Negotierele pentru răscumpărarea liniei Iteani-Iasi Roman se vor reincepe în curând. Delegații consiliului de administrație austriac se vor întoarce zilele astea în Capitală, spre acest scop.

Tribunalul de Neamțu a declarat în faliment — ne spune „L'Ind. roum.“ — pe comerciantul Carl Juster și a ordonat arestarea lui.

Același organ afirmă că M. S. Regele a subscris mai multe numiri și permutări în magistratură.

MICROBII

(Conferința d-lui dr. Vitzu)

A seară. În prezența unui auditoriu foarte numeros, d. dr. Vitzu a vorbit 2 ore și jumătate despre microbi. Convins și călduros susținător al teoriei celebrului microbian Pasteur, conferențiarul a expus, într'un chip ce dovedește multe și adânci cunoștințe, tot ce se știe astăzi despre aceste ființe înfinit de mici; a spulberat arătând teoria generației spontanee și a terminat arătând asistenților, prin ajutorul unei lampe electrice, pe planul unui mare gherghel de hârtie, mai multe soluri de microbi fotografiați pe sticlă.
 Cu tot respectul ce datorăm științei d-lui dr. Vitzu ne permitem a-l atrage atenția asupra oare-cărui impresit produse publicului. Abstracție făcând de estetica gestului, desacoordul între fondul și forma expunerii a cam lăsat de dorit; lăca în loc de prelegerea a-proape universitară ce d-l' a ținut auditoriului de toate clasele sociale, s'ar fi făcut o pildă biografică unui mic-bun (cine e, de unde vine și ce vrea?) și s'ar fi

descrie a la Jules Verne peripețiile vieții unui nenorocit de microb rău, o-vedem că atât proiectarea statuii lui Mihail-Viteazu de la sfârșitul conferinței, cât și înstruirea adunării ar fi fost mult mai bine nimerite și prin urmare și succesul mult mai evident.

Apoi, în ce privește incidentala distrugere a teoriei generației spontanee, ni se pare că un dispreț prea pronunțat, când investigațiile stăd încă pe tărmlul ipotetizii în amândouă părțile, o o hazardare nu tocmai înalt științifică.

Încolo, d. dr. Vitzu rămâne un distins învățat al țării noastre, căreia o să-l aducă de sigur mult și însemnate servicii în ramura științelor naturale.

Hermes.

SĂNTUL SINOD

Responsul d-lui I. Brătianu

D. Ion, onorabilul d. Cogălniceanu ne a declarat în două rânduri că nu 'și a propus alt scop de cât numai de a ne deștepta, ca nu cum-va biserica română, reprezentată prin înaltul cler, să împietze asupra drepturilor puterii legitimoare, ca nu cum-va să devie o putere sugrumătoare a lumii civile, să nu devină ceea ce este în alte părți biserică catolică.

Ași fi înțeles toate acestea dacă am fi în adevăr amenințat de un asemenea fel; înțelegem atunci toate diatribele onor. d. Cogălniceanu în contra clerului: Dară dacă biserica noastră, pe când avea un roi puternic, când ea era unica hrană morală a societății și ca ast-fel era stăpână absolută pretindine — dacă atunci biserica română a fost ast-fel organizată în cât nici o dată nu s'a despărțit de societatea civilă și nici o dată n'a fost un obstacol la ori ce progres în România; dacă, ea cu sabia s'a dus la hotar; dacă, o repet, nu a pus nici un obstacol la realizarea progresului societății civile, cum s'ar putea crede că tocmai astăzi biserica română ar putea lua o atitudine ostilă societății noastre? Onor. d. Cogălniceanu a zis că nu vrea să facă o conferință, dar ne a făcut istoria clerului român din vechime, ne a spus că am avut prelați străluciți care și-au cunoscut misiunea lor în societatea română. Dar dacă ținea să ne facă o conferință istorică, trebuia să se sue mai sus ceva în istorie...

D. Cogălniceanu: N'oi mai face.

D. președinte al Consiliului: Pîind că și noi am citit și cunoaștem istoria României, și eu unul așa fi adus o epocă mult mai strălucită...

D. M. Cogălniceanu: Te rog.

D. președinte al Consiliului: Este când se luptă Românii, de și se zicea Româno-Bulgarii, dar erau Români cari se luptau negând Constantinopole, negând Grecilor și împărăția și patriarhatul; și de aceea făcuseră patriarhia în Târnova mai înteu, și în urmă în Ohrida, și numai când Constantinopole a fost contropit de Turci, numai atunci a recunoscut autocefalia Moldovei, dar până atunci a fost luptă crâncenă între biserica română cu catolicii și cu Grecii Constantinopolei. De aceea și unii și alții ne tratau de schismatici.

Onor. d. Cogălniceanu a citit vre o câte va pagină din o broșură catolică care citează pe Moltke, și mă mir cum de n'a văzut d sa cât de jos ne scohoară acea broșură cum ne slăjia, cum deoconsideră clerul nostru și pre cel înalt și pre cel mirean; cum de n'a văzut concluziunea la care ajunge, că clerul nostru e așa de corupt și igno-rant în cât biserica noastră e singura biserică în Orient care e mai dispusă a intra în grolul Papei?

Apoi când a fost Moltke aci? Și cine era pe vremea aceea în fruntea clerului? Era Veniamin în Moldova și aci Neofit și Cesarie Buzău, a cărui cărmuire ei pune în rândul celor mai străluciți al veacului: era și Ilarion unul dintre cei mai învățați al noștri, Neofit, Ilarion, Cesarie al Buzăului, Veniamin, aceștia erau cei mai însemnați al bisericii noastre. Prin urmare citațiunea care al făcut-o în loc să serve teoriei d-lale, n'a făcut de cât să o reducă la adevărata sa însemnătate.

To af supărat pe clerul înalt; negreșit fiind că nu puteai să te duci la preoții de la sate, și de aceea te-ai dus la prelați. Te-ai supărat pe clerul român și lovind în ei astăzi lovești în biserica din trecut.

D. M. Cogălniceanu: Ferească Dumnezeu!

D. I. C. Brătianu, președintele Con-

siliului: Apoi, sunt cuvintele d-tale, care au să apară mâine în «Monitorul oficial». Ai vorbit de generalul Moltke. Când Moltke a venit aici, eram încă în armată, era pe la anul 1835 și în 1836, și cu cine a stat în relație? Cu reprezentanții străini care i-au făcut o descriere miserabilă despre societatea noastră, pentru că pe atunci Moldova și Valahia erau considerate ca o moștenire deschisă pentru vecinii noștri, care căutați cât puteau să ne desconsiderare în ochii lumii, pentru ca moștenirea să fie mai legitimă.

Nu trebuia dar ca d. Cogălniceanu, pe baza celor zise de Moltke atunci, să vină astăzi și să arunce o pată asupra înaltului cler. Dar d-sa a spus-o singur că a venit să atace cu un torent. Apoi pe cine atacă d-le Cogălniceanu? În conștiința d-tale crezi oare că prelații noștri aleși de noi, atât să supună societatea civilă celei bisericești? Când onor. d. Maiorescu v'a amintit că ei sunt aleși de noi, nu v'a zis că nu puteți să le cereți socoteală; dar a voit să vă dovedească că biserica română este biserica cea mai liberală, cea mai în unire cu societatea civilă, pentru că prelații bisericești sunt aleși de societatea civilă, și prin urmare ei nu pot fi un obstacol la progresul societății noastre. Crezi oare că vorbesi la nise fanatici, ca să ameninți cu niște asemenea pericole? Aceasta ar fi să nu cunoști nici țara d-tale, nici generația careia i vorbesti astăzi.

Dar ca dovadă că nu aveai nevoie să atacă așa de mult și să îți tribuna aici o zi întreagă, cum s'a ținut și dincolo în Senat, te-ai întreba care prelații a spus că nu este pentru reformă? Primatul României de trei ani cere necontenit reforma bisericești, și tot asemenea și ceilalți prelați toți.

Dar să zici: de ce nu s'a făcut? In- trebarea aceasta, așa putea și eu să o întorc d-lui Cogălniceanu. De ce d-sa când a fost o dată dictator și prin urmare putea să facă din o trăsura de condei toate reformele, de ce nu a făcut-o?

D. M. Cogălniceanu: Am făcut-o la 1864.

D. președinte al Consiliului: Ai făcut-o? Am să cînesc eu ce ai făcut, și prin aceasta voi răspunde și la o acuzațiune ce făcea colegul meu. Legea care hotără vîrsta călugăriei este desființată de o lege al cărei raportor ai fost d-ta; aceasta este legea Sinodului din 1873.

Iată ce zicea d. Cogălniceanu ca raportor:

«Sub-scrisul nu are aci mistuina, nu are chiar plecarea de a se face apologetul legii din 1864...»

Vedeți? D. M. Cogălniceanu: Modestia. D. președinte al Consiliului: Negreșit! Dar iată ce mai zici:

«Din contra, el se grăbește de a recunoaște că această lege de un caracter cu totul temporal, și concepută și promulgată numai ca mijloc de apărare în contra unor eventualități care au dispărut trebuie reformată; că această reformă este reclamată de Constituțiune, este reclamată chiar de conștiința noastră.»

Apoi, onorabile domn Cogălniceanu, înaintea de legea aceasta, era legea d-lui C. Rosetti, a d-lui Crețulescu și

'mi pare și a d-lui Dimitrie Brătianu, carei toți au făcut legi liberale și democratice; și d-ta ai venit atunci la 1872 cu colegii d-tale și ai făcut o lege care este legea noastră azi în vigoare, și care nu mai vorbește de legile anterioare unde erau restricțiuni; ea a abolit toate acele restricțiuni și ast-fel a rămas Sinodul absolut stăpân, ceea ce noi găsim că rău ai făcut, și de aceea venim să reformăm legea de la 1872...

Voci: Foarte bine. Ei, d-lor, țara împreună cu înaltul cler, și cu clerul de jos, cu toții împreună are să facă o reformă tot așa cum s'a făcut toate reformele din țara aceasta; însă toți în unire și în înfrățire, în contra intrigilor și mai cu seamă a intriganților.

D. M. Cogălniceanu: Numai d-ta ești curat și te crezi nemuritor.

D. președinte al Consiliului: d-le Cogălniceanu, când toată lumea simte un lucru și nu este nici un obstacol și când d-voastră veniți și aruncați țina asupra oamenilor care sunt în capul bisericești, d-ta care ești om de autoritate, trebuie să i respectezi cât timp i ai în capul autorității.

Onor. d. Mărzescu în Senat...

D. M. Cogălniceanu: Nu se poate apăra.

D. președinte al Consiliului: Eu nu voesc să l atac, deși d-sa a atacat oameni care nu erau în Senat. Dar voi să spun numai că în Senat am zis d-lui Mărzescu că d-sa este numai o avangardă, și în adevăr așa a și fost, căci astăzi vedem și ariere-garda cu Moltke al ei în cap. (Mare hilaritate aplause).

Dar ce, d-le Cogălniceanu, oare a ajuns țara aceasta ca atunci când va avea de regulat o cestiune de religie și de moralitate, să aibă trebuință ca d-ta să vi...?

D. M. Cogălniceanu: Cum? Cum?

D. președinte al Consiliului: Ca d-ta să iei inițiativa? V-ți face pe oameni să stea la gânduri dacă mai trebuie să facă reforma când ve vede pe d-voastră că încălecați pe o asemenea cestiune ca pe un cal de bătae.

D. M. Cogălniceanu: Cer cuvîntul în cestiune personală.

D. președinte al Consiliului: Ai zis cuvîntul de complot, și eu răspund: tu zici. Eu am zis campanie.

D. M. Cogălniceanu: Complot ai zis.

D. președinte al Consiliului: Nu am zis complot, tu ai zis. V-ai ridicat cu furie în contra prelaților când a venit să ridice o voce de împăcire, de linisce în țară și ai zis: cum? prelaților este permis să vie să vorbească de o afacere civilă?

D. M. Cogălniceanu: Nu am zis.

D. președinte al Consiliului: A zis-a avangardă d-tale.

D. M. Cogălniceanu: Nu am zis, și te desfid să mi dovedești.

D. președinte al Consiliului: Eu fac apel la toți deputații dacă prin toate j detele și la toți preoții nu s'a trimis epistole subscrise cel puțin de avangarda d-tale în care se zicea: alegeți-ne pe noi, fiind-că numai noi suntem în stare să vă apărăm drepturile voastre. Și aceste scrisori erau afară de congrese.

D. M. Cogălniceanu: care congrese?

D. președinte al Consiliului: Con-

gresele pe care toată lumea le știe și pe care numai d-ta le ignorezi.

D. M. Cogălniceanu: Am modestia de a ignora ceea ce nu știu.

D. președinte al Consiliului: Ai și discutința ca să ignorezi tot ceea ce nu iți convine. (Aplause).

D-lor, în toate împrejurările cele mari clerul și poporul român. și la divanul ad-hoc și la revoluțiunea de la 1847, a fost una; veneau în Camere batalioanele, noi eram în capul lor și nu voiam să începem luptă în fața străinului și sub pavăza străinului și am zis: cestiune improprietă este o cestiune interioară; să avem o dată constituit statul român și fiți incredințați că are să se deslege cum o voiți și d-voastră și noi, și nu a fost o voce în contra. Tot așa și la 1848, preoții de jos și înaltul cler, toți au fost cu mișcarea națională și de atunci până azi de la nici o parte din cler nu ne a venit cea mai mică jignire. Să nu căutăm dar, ca pentru pasiunile noastre de zi să aruncăm ură și peincrădere, ci să le zicem la toți: avem să cercetăm rēul și să l îndreptăm; ceea ce nu a făcut lovitură de stat s'a făcut noi fără lovitură de stat. (Aplause).

Dar se zice că prelații noștri nu sunt mai luminați de cât cei din timpurile trecute. Apoi ce am făcut noi pentru lumina clerului? Seminariele noastre sunt oare aduse acolo în cât sa ne poată da un cler luminat? Cea d'intre reforme este, cum am zis-o și la intruniri, să punem seminariele în condițiuni astfel în cât să poată să regenereze clerul român și să ridice biserica națională. Dacă nu ai credință, onor. d-le Cogălniceanu, în patriotismul și simțimintele lor liberale, să ai cel puțin în înțelepciunea lor, că nu în asemenea ocaziune au să se despartă de noi. Dar ziceți de ce nu s'a făcut până astăzi? Fiind-că a trebuit să avem independența completă, și să punem streașa statului român. Acum suntem în condițiuni să facem toate reformele fără să avem nevoie de a ne arunca ochii la frontieră. (Aplause prelungite).

D. vice președinte: La birou nu este nici o moțiune, prin urmare incidentul este închis de sine.

T u r e Ń i a .

Din Londra se scrie către «Gazeta de Colonia», că ministrul de externe turcesc, Assym-paşa, în numele Sultanului a însărcinat pe Hassan-Fehmi-paşa să se informeze de la lordul Granville, dacă este bine primită misiunea turcescă la guvernul englez și în cas afirmativ să facă daruri reginei și prințesei de Wales și apoi să caute a ajunge la o înțelegere cu Anglia în privința Egiptului. La acestea lordul Granville va răspunde—zice corespondentul—că înțelegerea a existat de mult, că la Conferința din Londra a primit o confirmare nouă și că Anglia va respecta tot-d-a-una suveranitatea Sultanului. Și în privința tributului egiptean se vor da asigurări consolatoare. Cu ocaziunea incorporării Sudanului la Egipt tributul s'a urcat de la 80,000 la 150,000 lire; acum, după ce Anglia a pus mână pe partea cea mai bună a Sudanului, ocupând porturile Mării Roșii, ca Su-kim, Massaua, apropiindu și Zeila, ba poate va înghiți întreg Sudanul, se naște întrebarea pentru guvernul egiptean și cel turcesc, dacă în urma acestora nu va trebui să se impue Angliei o parte din tribut, adică 70,000 lire sterlinge.

Resboful in China

Troupele franceze împință marș dificultăți în Tonkin, ca și Englezii în Sudan. Organizarea unui serviciu regulat de transport este una din greutățile principale ale expedițiunii din Tonkin, căci neexistând nici cărări, trebuiesc făcute drumuri, spre a se putea transporta proviziuni, muniții, etc. După cucerirea orașului Chu de colonelul Donnier s'a cerut trei zile, spre a duce convoiurile de la debarcaderul fluviului Loch-Nan până la forul, de-

DIN AFARA

Italia și cestiunea egipteană.

«Times» a publicat mai de unăzi un articol, în care caută să arate, că Italia a fost exclusă din concertul Puterilor în regularea cestiunii egiptene și că această escludere ar fi lipsit de orice autoritate morală garanția propusă de Franța, ce n'ar putea rezulta de cât numai dintr'un acord unanim al Europei. «Le Temps» vine și respinge concluziunea ziarului din Londra zicînd: «Alegațiunea foii engleze nu e de loc fondată. Guvernul italian a fost ținut în curent de toate negocierile schimbate între Puteri și a avut cunoștința de contra-proponerile ce s'au remis guvernului englez. Dacă ea n'a luat parte activă la aceste negocieri și de ce nu s'a asociat până astăzi la concluziunile formulate de cele patru Puteri, este pentru că n'arecuzat de trebuință să o facă; în tot cazul nu e permis a se zice, cum a făcut

X.

Din orașul Pau 'mi-a rămas o amintire plăcută: într'ensul nu bate vîntul mai de loc.

Și, fiind-că am stat acolo în timo, de iarnă, petrecîndu-ne zilele pe strade, pe piețele publice și pe bulevarde, înțelegem oricine că a trebuit să fiu foarte simțitor pentru un avantaj de acest gen. Nu fose însă acest motiv, care, contrariu obiceiului nostru, determină o ședere așa de îndelungată în același loc, dar un altul foarte puternic pentru stăpînul meu, — vreau să vorbesc de abundența banilor ce căștigam.

În adevăr, mai toată iarna avarăm un public de copii cari nu se obosi de loc de repertoriul meu și nu ne strigă nici o dată: «același lucru ne dai tot-d-a-una!» Cea mai mare parte erau copii englezi; băieți grași, cu carnea pombă și fețițe frumoase, cu ochii mari și blânzi, aproape tot atât de frumoși ca ai cănelui nostru Dolce. Atunci încep să cunoască prăjiturile numite Albert sau Huntley de care și împleau cu toți buzunarele înainte d'a eși din casă, ca să le împartă în urmă într'un mod generos între Joli-Coeur, între câini și mine.

Când primă-vara se anunță prin niște zile calde, publicul nostru începu a deveni mai puțin numeros, și, după reprezentățiunilor, de mai multe ori veniră copii să dea mîna cu Joli-Coeur și cu Capi; era un fel de adio ce și luați, și a doua zi nu i mai vedeam.

În curînd ne vîzurăm numai noi singuri pe piețele publice, și trebuia să ne gândim și noi să părăsim orașul. Într'o dimineață plecărăm, și peste puțin pierdurăm din vedere turnurile Gaston Phoebus și Montauset.

«Times», că Italia a fost lăsată la o parte.»

Totîn privința aceasta «Pester Lloyd» se exprimă cam ast-fel:

Presă europeană comentează mult faptul, că Italia n'a luat parte nici la acțiunea din urmă a puterilor continentale. «Această împrejurare a dat naștere la cele mai diferite versiuni asupra pozițiunii regatului Italiei în concertul statelor europene. Se știe însă, că contra-proponerile franceze au fost comunicate guvernului din Roma, și al doilea, noi credem, că Italia până acum n'a aflat ocaziunea să se pronunțe asupra atitudinii sale către proponerile franceze și prin urmare nu e la locul ei concluziunea, că Italia și-ar fi schimbat atitudinea în mod pronunțat.

În privința anselor negocierilor de acum între Puteri nu avem comunicări precise. De o parte se zice, că Angliei nu i vine la socoteală garanția colectivă a împrumutului, pentru că aceasta ar avea de urmare și un control internațional colectiv în finanțele și administrația egipteană, ceea ce nu poate primi guvernul britanic, cît timp trupele sale și bărbaii săi de Stat stăpînesc Egiptul; de altă parte se asigură, că Anglia tinde serios a se folosi de astă-dată de ocaziune și a se înțelege cu Franța. Or-cum ar fi, un lucru e sigur, că acordul general al Italiei cu Germania și Austro-Ungaria nu este și nu poate fi intru nimic alterat.

Din Londra se scrie către «Gazeta de Colonia», că ministrul de externe turcesc, Assym-paşa, în numele Sultanului a însărcinat pe Hassan-Fehmi-paşa să se informeze de la lordul Granville, dacă este bine primită misiunea turcescă la guvernul englez și în cas afirmativ să facă daruri reginei și prințesei de Wales și apoi să caute a ajunge la o înțelegere cu Anglia în privința Egiptului. La acestea lordul Granville va răspunde—zice corespondentul—că înțelegerea a existat de mult, că la Conferința din Londra a primit o confirmare nouă și că Anglia va respecta tot-d-a-una suveranitatea Sultanului. Și în privința tributului egiptean se vor da asigurări consolatoare. Cu ocaziunea incorporării Sudanului la Egipt tributul s'a urcat de la 80,000 la 150,000 lire; acum, după ce Anglia a pus mână pe partea cea mai bună a Sudanului, ocupând porturile Mării Roșii, ca Su-kim, Massaua, apropiindu și Zeila, ba poate va înghiți întreg Sudanul, se naște întrebarea pentru guvernul egiptean și cel turcesc, dacă în urma acestora nu va trebui să se impue Angliei o parte din tribut, adică 70,000 lire sterlinge.

Troupele franceze împință marș dificultăți în Tonkin, ca și Englezii în Sudan. Organizarea unui serviciu regulat de transport este una din greutățile principale ale expedițiunii din Tonkin, căci neexistând nici cărări, trebuiesc făcute drumuri, spre a se putea transporta proviziuni, muniții, etc. După cucerirea orașului Chu de colonelul Donnier s'a cerut trei zile, spre a duce convoiurile de la debarcaderul fluviului Loch-Nan până la forul, de-

Iar ne începusem viața noastră rătăcitoare pe drumurile cele mari. Multă vreme, nu știu cât, merșeram drept d'inaintea noastră, trecînd prin văi, suind coline, lăsînd necontenit în dreapta noastră crestele albastrii ale Pyrieilor, asemenea unor grămizi de nori. Apoi, într'o seară ajunserăm într'un mare oraș situat pe marginea unui rîu, în mijlocul unei câmpii roditoare; casele, urate în cea mai mare parte, erau construite de cărămizi roșii; străzile erau pavate cu mici pietre ascuțite, foarte tari pentru picioarele unor călători care făcuseră zece leghe pe zi. Stăpînul meu i mi spuse că ne găseam la Tulusa și că vom sta acolo multă vreme.

Ca de obicei, prima noastră grijă, a doua zi, a fost ca să ne căutăm locuri potrivite pentru reprezentațiunile noastre.

Găsirăm mai multe, căci piețele publice nu lipsesc la Tulusa, mai ales în partea orașului vecină cu grădina plantelor; este acolo o frumoasă preumbă vine, umbrită de arbori mari, unde vin de se sfîrșesc mai multe bulevarde pe care le numește lumea alee. Pe unul din acele alee ne instalărăm, și chiar de la primele noastre reprezentațiunilor avuserăm un public numeros.

Din nenorocire, omul poliției însărcinat cu paza acestui aleei, privi rău această instalare, și, fie că nu i plăcea cîinii, sau că noi eram o piedică în îndeplinirea serviciului său, fie din ori-ce alt motiv, voi să ne facă să părăsim acel loc.

Poate că, în situațiunea noastră, ar fi fost mai înțelept să ne supunem acestei invitațiuni, căci lupta între niște bieți saltimbanci ca noi și între oame-

părtat numai câți-va chilomeștri. Pe urmă s'a făcut o sosea de acolo până la Mui-Dop, unde generalul Negrier a reputat o victorie acum câte va zile.

«Times» e informată din Peking, că oficerii și instructorii germani, angajați de Li-Fong-Pav în Berlin, lucrează cu zel la dresarea militară a soldaților chinezi; însă chiar în Peking ar fi indoeli, că se va ajunge la un rezultat simțitor cu resbinoiciul cerescului imperiū, pe care cu greu li poate face cine-va să știe mai mult de cât cea-ce știu.

DIN JUDEȚE

După cum spune «Tutova», Miercuri, 9 Ianuarie, în sala teatrului-mare din Brlad s'a ținut o intrunire publică, convocată de d-nii deputați și senatori din majoritatea partidului național-liberal.

În această intrunire, reprezentanții legali s'au întreținut cu alegătorii lor asupra diverselor cestiuni de interesul public.

Se comunică «Postei» că la primăria din Galați s'a descoperit că s'a scos un certificat de înmormîntare pentru un om care se află în viață. Individul care a stăruit pentru scoaterea actului fals se numește Petrache Ciurea, iar persoana pe numele căreia s'a scos este d. Ivanciu N. Iorgu.

«Individul Ciurea este pus sub privighere polițienească.»

Dunărea s'a prins. Circulațiia între Galați și Brăila a încetat de trei zile. Pentru a compensa această lipsă de comunicare pe apă, Direcțiia generală a drumurilor de fer a organizat, cu începere de ieri, un tren mixt pentru Brăila, care va pleca din stația orele 6 și 40 m. p. m. și va sosi la orele 8 și 40 m. a. m.

DECRETE

S'a deschis pe seama bugetului datoriei publice pe exercițiul anului curent credite suplimentare în sumă de 762,012 lei.

S'a numit în cadrul oficerilor sanitari de rezervă al corpului I de armată, cu gradul de medic de batalion stagiar, doctorul în medicină Crinescu Todor, chemându-se tot-d-o dată a și face stagiul cerut de lege în regimentul I dorobanți.

Copistul cl. I. Andronescu Paul s'a înaintat pe ziua de 16 Decembrie 1881, în funcțiunea de registrotor și arhivar, în administrațiia centrală a ministerului de Rosboiu.

S'a primit demisiunea din armată a locotenentului Ghițescu Gheorghe din batalionul 4 vîntorî, trecîndu-se în același timp în cadrele oficerilor de rezervă al corpului IV de armată.

O SOCIETATE PENTRU CULTURA ROMANILOR

Ce facem noi însă, cu frații noștri, care sunt amenințați cu pierderea limbii? *Fas est et ab hoste doceri.* Trebuie să facem și noi o societate numită pentru cultura poporului român. Scopul societății noastre nu va fi de a romanisa pe nici un Maghiar sau alt strein, dar de a nu lăsa ca nici un român să i să răpească limba.

nii poliției nu putea fi egală, — dar stăpînul meu nu judecă așa.

Cu toate că nu era de cât un arătător de căni învețați, sărac și bătrîn, — totuși în aparență și în acel moment, avea oare-care mîndrie; ce e mai mult, avea sentimentul dreptului său, adică, după cum i mi explică el, convingerea că trebuia să fie ocrotit pe cîtă vreme nu făcea nimic în contra legilor sau regulamentelor de poliție.

Nu voi dar să se supună agentului, când acesta voi să ne gonească de pe aleii.

Când stăpînul meu nu voia să fie cu prins de mînie, sau când i venea poftă d'a ride de oameni, — ceea ce s'a întîmpla adesea, — avea obiceiul să exîgreze polițiea lui italienească; atunci, auzindu-i modul său d'a se exprima ori-cine credea că se adresează la niște personaje foarte înalte.

— Ilustrisime reprezentant al autorității, zise el, răspunzînd cu căciula în mîna agentului de poliție, pofti să i mi arăți un regulament emanînd de la această autoritate, prin care să fie interzis unor bieți oameni ce noi d'a și exercita mica lor meserie pe această piață publică?

Agentul răspunse că nu trebuia să mai discute ci să se supună.

— De sigur, replică Vitalis, și tot așa înțeleg și eu lucrurile; de aceea v'e promit să mă conformez ordinilor d-tale îndă că mi veți arăta în virtutea căror reglemente mi le dai.

În acea zi agentul de poliție ne întoarse spatele, pe când stăpînul meu, cu capul gol, cu talia încovoiată și cu mîna la piept, i însoți puțin rîzînd în tăcere.

(Va urma).

FOIȚA «ROMANIEI LIBERE»

— 11 Ianuarie — 20

HECTOR MALOT

ORFANI!

PRIMA PARTE

Maî mult risul lui Vitalis de cât vorbele lui i mi luminară mîntea; avusei curajul să deschid ochii și să i urmez direcțiunea mîinii.

Aparițiunea care mă speriasă, se oprise, și sta nemîșcată în drum.

Mărturisesc că mai avusei un prim moment de frică și de repulsiune, dar nu mai eram acum pe colină, și Vitalis era acolo, cîinii m'înconjurau, nu mai eram înfuițat de impresunea de turburare ce i mi făcea singurătatea și tăcerea.

Luai curaj, și i mi fixai ochii cu hotărîre.

Era animal?

Orî era un om?

Avea capul, corpul și brațele de om.

Semăna însă și a dobitoc, căci avea o piele păroasă care i acoperea de tot, și două labe lungi și uscate pe care sta.

Cu toate că se înoptase de tot, distingeam aceste amănunte, căci umbra acestui monstru se desema în negru, ca o siluetă, pe Cer, de unde stelele răvîrsau o lumină palidă.

Aș fi stat poate multă vreme nehorit ca să mi întorc întrebarea pe toate fețele, dacă stăpînul meu n'ar fi început să vorbească cu acea aparițiune.

— Ai putea să ne spui dacă suntem departe de vr'un sat? o întrebă el.

Așa dar era un om, fiind-că i vorbea?

Dar drept ori-ce răspun n'auzi de cât un ris sec asemenea strigătului unei pasări.

Așa dar era animal?

Totuși stăpînul meu și continuă chestiunile, lucru care mi se păru fără nici un rost, căci fie-c ne știe că dacă animalele înțeleg une-ori ceia ce le spunem, nu pot însă să ne răspundă.

Mare i mi fu mirarea când acest animal zise că nu erau case prin prejur, ci numai o stîna de oi, unde ne propuse să ne conducă.

Dacă vorbea, cum putea să mai aibă și labe?

Dacă aș fi îndrăsnit, m'aș fi apropiat de el, ca să văz cum erau făcute acele labe, dar, cu toate că nu se arăta rău, n'avusei acest curaj, și, luîndu-mi sacul, urmai pe stăpînul meu fără să zic nimic.

— Vezi acum de ce i-a fost frică așa de tare? i mi zise el mergînd.

— Da, dar nu știu ce este; sunt giganti în această țară?

— Da, când sunt urcați pe picioare. Și i mi explică cum locuitorii din Lande, ca să străbată locurile lor nisipoase sau mlăștinoase, și să nu se cufunde până în bîru, se serveau de două lungi bastoane cu scări unde și rezemau picioarele.

— Și iată cum devin niște giganti, cu cisme lungi d'o poștie, pentru copiii fricoși.

Societatea noastră nu va avea în vedere Daco-românismul de care le-e frică Maghiarilor, ci cultura românească la români.

Românii sunt în Transilvania, Banat și Ungaria stâlpi ai casei și prin urmare trebuie să fie cont de aceasta vecinii noștri Maghiari, căci când s'o clătina un stâlp se amenință grozav edificiul. Nu cade în intențiunea mea să atac pe Maghiari, dar voesc să arăt că om și ca român că rău a luat'o cu frații noștri români. În România și mai ales în Bucuresci se află câte va mil de Maghiari și d. Tisza s'a ocupat despre ei promițându-le ajutoare pentru susținerea naționalității. Iar când a auzit că Maghiari s'au despartit în Bucuresci în două tabere înfricte din cauza unor căpetenii s'a făcut foc, recomandându-le să fie uniți. Frații noștri de peste munți când se unesc și ei pentru susținerea naționalității sunt declarați de inimici ai statului Maghiar! Dar nu numai eu o zic despre români, ci o zic și alții despre germani. Iată ce cietesc într'un ziar german mare și răspândit. «E încă în memoria tuturor în ce mod fanatic și odios au judecat Maghiarii acum trei ani înfrințarea în Berlin a societății generale de cultură germană. To te mijloacele s'a încercat atunci, de a împedea intrarea societății de cultură germană în Ungaria și Transilvania și de a bănuia ca nepatriotică și trădătoare fie-care comunitate germană, care ar fi primit sprijin din partea societății de cultură din Berlin. Acest mod de luptă a jurnalelor maghiare scrise germănește au avut succes, când în anul 1882 numai comunități germane din Transilvania cereau ajutor de la societate. De la 1883 prejudețele Svabilor din Ungaria de sud au fost ast fel invinse, în căt căte-va comunități care aveau nevoie puteau să fie sprijinite cu bani de ai societății.

Totuși public nu pot să fie aceste comunități nici astăzi sprijinite. Sovinismul maghiarilor a făcut îndată or ce acțiune mai depărtată a societății imposibilă. În timp ce lucrarea acestei societăți s'a atacă din ce în ce mai mult, pentru că, după cum afirmă pe nedrept cele mai multe jurnale unguerești, se amestecă în afacerile interne ale Ungariei; patrioții maghiari află cu cale de a sprijini cu bani pe maghiarii care lo-uesc în România și Bucovina al căror număr se scototește la 100,000, ca ast fel să nu și pierză naționalitatea, făcându-se români. Atât societatea St. Ladislau al cărui președinte e episcopul dr. Schlauch, cât și societatea Tschango, al cărui conducător e P. v. Somssich, trimis în fie-care an sume nu puțin considerabile în România și Bucovina. Așa de ex la Bucuresci unde ar locui 20,000 de maghiari, la Ploesti, la Pitești, Cernăuți etc. români sunt mai toleranți ca maghiari. Ei nu se împotrivesc la aceasta, că maghiarii îngrijesc de școlile lor în România etc.

De aceia am zis, că last est et ab hoste doceri, sunt în Ungaria tare amenințați frații noștri în limba lor. În tinutul seculilor, ce e și mai mult sunt sate întregi cu români, care fiind inconjurate din vremuri depărtate numai de săcut, și-au uitat limba, dar dacă i întreb de ce naționalitate sunt și răspunde fie-care frist că e Valach, însă din nefericire nu mai știe romănește. Mai sus, pe la Bistrița, sunt satele românești foarte sărace, ast fel că nu sunt în stare să și facă școală. Ce fac Ungurii? Infrințază școlile unguerești și ia cu de-a sila copii și i învață limba unguerească! Ce trebuie să facem noi! Să stăm cu mâinele în sin? Nu. Trebuie să le dăm ajutor.

Să trecem în revistă pe români din Bucovina. Se spune mult, că românii de aci stau mai bine de căt cei de sub coroana Sf. Stefan. Iar ce le lipsește și ce i apasă? O boală și mai mare. Slăbirea simțului național. Au trecut timpuri cei vechi, când Cernăuț era cuibul patriotismului românesc! O indiferență mare a coprinis pe români în ceea ce privește naționalitatea. Și care e cauza? Molipsirea germanismului austriac. Intrebați și în stânga și în dreapta pe cine a fost în Bucovina și va spune că inteligența română — preoții români, scitii mai bine limba germană de căt pe cea românească. Pe lângă aceasta, ce caută universitatea germană în o țară locuită de români? Inteleg dorul pentru cultură! Ași fi înțeles foarte bine, când universitatea ar fi românească și s'ar fi adăogat și o catedră pentru limba Imperiului, adică limba germană. Alt-fel capul meu nu înțelege și cred că nimeni nu va înțelege. Pe lângă aceasta germanii infrințază gimnasii, școli populare model de băieți și de fete etc., și ast-fel abag pe copii români la școlile lor de mic. Pe lângă instrucțiunea li se jupiră și sentimentele românești! E un lucru cunoscut, că ce educațiune primește cine-va fiind copil, așa și va da direcțiunea vieții sale mai pe urmă. Am avut o convorbire cu căt-va tineri sași de pe la Bistrița din Transilvania și instruiți pe la universitățile din

Germania și i am întrebat între altele și despre relațiunile cu românii; mi spunea că stau bine, etc. Unul însă dintre ei mi răspunde cu zimbetu pe buze, că el a avut vre-o doi colegi români de când erau mic și prin septima sau octava gimnasială au declarat, că ei nu voesc să se mai numească de acum în colo Valachi, ci Germani. E lucru imposibil? Nu, Pentru că de mic ai avut a face numai cu poezi ca Schiller și Goethe pe căt vreme pe Alexandri al nostru! nici vorbă.

Românii în Bucovina, peste 200,000, n'au nici un jurnal politic! Polonii însă voesc să infrințeze un jurnal politic în Cernăuți! Și pentru cine? Pentru Ruteni! Nu simt românii din Bucovina ce voesc Polonii? Foarte trist... În Serbia scim că sunt la 300,000 de români. Ce societate de cultură din Regatul României e în stare să mi spu mie câte școle posed acești români? Numărul sașilor în Transilvania e de 210,000 și cu toate acestea, câte școle nu posed ei! Numai gimnasii 5—6. Românii macedonenii și albanezii sunt și mai amenințați. Or cine a citit în ziarul «Românul» cum lucră greșit pentru desnaționalizarea lor, cred că a rămas plin de tristare. Sunt orașe și sate întregi, zice «Românul», unde e populațiune numai de români și cu toate acestea găsesc școle grecești. Școle și biserici românești trebuie să facem românilor de acolo. Trebuie să ne punem pe lucru, căci numai e timp de pierdut. Episopi grecești au lăsat toate la o parte și s'au pus pe greșire. Bulgarii au înțeles mai dinainte tactica grecească. Și se poate ca bulgarii să înțeleagă mai înainte ca noi??? Cred că am arătat în destul, că e de cea mai mare necesitate pentru nația românească de prin preaj noștră, un ajutor în acest timp de nevoi. Așa fac alții, așa trebuie să facem și noi. Să luăm exemplul de la poporul german, care știe să lucreze pentru susținerea germanilor. Oare nu s'a auzit de Schulvereinul german? De câte-va zile a apărut o broșură de Johannes Paul Muller, intitulată: Școlile germane în străinătate. În această broșură se va vedea cum o colonie de 10 familii germane într'un oraș oarecare și are școala sa. 10 copii urmează la școală! Și cu toate acestea vor școala germană, pentru că almintreli s'ar desnaționalisa!

S'a infrințat în Bucuresci o facultate de teologie. Tinerii, cari urmează la teologie sunt obligați să urmeze și la facultatea de litere. Să se instruească aci tinerii și să se trimită în Macedonia și în Albania preoții și profesorii. Preotul să fie în același timp și profesor. În zilele de lucru ale săptămăneli are să se ocupe cu instrucțiunea copiilor, iar Duminica cu biserica. Nici nu se poate mai bine de căt așa. Astfel fac germanii catolici, așa fac și cei protestanți. Sublima Poartă va privi această mișcare a românilor cu cea mai mare bucurie, pentru că n'o să sustinem noi ca Macedonia și Albania să formeze un Regat cu România. Ci din contră un element tare românesc, va respinge pretențiunile grecilor și ale bulgarilor. Voiă reveni.

P. de la Coșuștea.

CESTIUNI JURIDICE

(Câte-va cuvinte asupra incapacității femeii măriate).

În curând are să apară prima fasciculă din comentariul Codului civil de d. D. Alexandrescu, avocat al baroului din Iași. «Dreptul» a profitat de bună-voia autorului, care i a pus la dispozițiune lucrarea sa înainte de a eși de sub tipar, pentru a estrage dintr'nsa următoarea parțică :

Femeia măriată este lovită de o incapacitate juridică în tot timpul căt ține căsătoria, și art. 950 o numără între incapabili; această incapacitate incepe din ziua celebrării căsătoriei, pentru a nu se slărși de căt odată cu moartea bărbatului său cu transcrierea hotărârii de despărțenie.

La Romani, mai cu seamă în dreptul primitiv, femeia era toată viața ei lovită de o incapacitate radicală și supusă puterii bărbatului, care dobândea asupra ei drepturile absolute ale unui părinte, din cauza unei pretinse infirmități, inerență naturii sale *propter animi levitatem*.

Astăzi femeia nu mai este incapabilă din cauza slăbiciunii sexului, *propter fragilitatem sexus*, de oare-ce incapacitatea încetează odată cu desfăcerea căsătoriei. Legiuitorul modern a supus femeia bărbatului, crezând că ast-fel va ocroti mai bine interesele comune ale familiei și drepturile copiilor (?). Ori-care ar fi fost intențiunea legiuitorului, această idee este greșită și nepotrivită cu cerințele secolului în care trăim. Legea, într'adevăr, face din bărbat un stăpân absolut, iar

din femeia aproape o sclavă. Pentru ce acest esces de putere? Pentru ce numai unul să aibă toate drepturile, iar cel-alt toate îndatoririle?... Se vede că în spiritul legiuitorului a rămas încă această idee cu totul greșită: bărbatul este mai presus de căt femeia.

Legislațiunea actuală reproduce orbește sistemul frances, după care în capacitatea femeiei măriate e regula generală, iar capacitatea excepțiunea. În Codul italian, s'a admis sistemul invers: femeia măriată este în principiu capabilă, și numai prin excepțiune perde această capacitate. Proiectul primitiv al lui Miglietti desființase cu desăvârșire autoritatea bărbatului, însă această inovațiune, imprumutată de la legislațiunea austriacă, n'a putut trece în Senat.

În Codul Callimach, ca și în Codul austriac, femeia are aceeași capacitate ca și bărbatul, căci nicăieri nu se vorbește despre autorizarea bărbătească, afară de art. 1021, unde se zice că femeia nu poate, fără știrea și voința bărbatului ei, să primească o moștenire, dispozițiune care nu se vede nici în Codul austriac, nici în Codul Caragea. Este adevărat că în Codul Callimach mai găsim încă un articol care pune pe femeia măriată nevrăsnică *sub puterea bărbatului* (art. 231), însă se înțelege numai în căt privește persoana, după cum o spune formal art. 175 din Codul austriac, adică în căt privește interesele casnice: «*Wenn eine minderjährige Tochter sich verhehlicht, so kommt sie zwar in Rücksicht ihrer Person unter die Gewalt des Mannes*». În căt privește însă averea ei tatăl său are drepturile și îndatoririle unui curator ocărmiului, până la îndeplinirea vârstei legiuite, când atunci ocărmiurea trece la femeia care are o deplină capacitate, atât în privința actelor de administrațiune cât și în privința actelor de dispozițiune. (Vezi art. 1659 Codul Callimach și Codul Caragea art. 46, P. III, Cap. 16). În tot Codul Caragea găsim, de asemenea, un singur articol în care se vorbește de autorizarea bărbatului, și anume art. 2 de la Cap. 8, P. III, unde se zice că cine imprumută nevrăstă cu bărbat, fără adevărea și a bărbatului și a judecăteli, să și peardă imprumutarea.

Bărbatul este capul familiei, zice Codul Callimach (art. 106), *das Haupt der Familie* (art. 91 codul austriac), *das Haupt der ehelichen Gesellschaft* (Landrecht Prus.), *il capo della famiglia* (131 codul italian). Aceasta o spune și legea nouă în art. 1224. Acest principiu al autorității bărbatului proclamat de art. 195 și 1224 este de ordin public și nu poate fi modificat prin convențiuni particulare (art. 5).

Bărbatul este dator de a apăra pe soția sa într'u toate întâmplările (106 Codul Callimach), iară femeia este datoră, la câte cere casnica orânduială, să se supue, cum și toți casnicii, prin grija și silința ei, oînduvelor hotărâte de către bărbat (107 Codul Callimach). Așa dară, și în ve-hia noastră legislațiune, soții nu sunt cu desăvârșire egali. Esistă un inferior și un superior, însă superioritatea bărbatului, în căt privește interesele casnice, nu aduce nici o jignire femeii, care și păstrează capacitatea sa juridică pe care o are ca veduvă și ca nemarită.

În pravila lui Vasile Lupu (p. 79 edițiunea Sion) și a lui Matheiu Basarab (Cap. 185), bărbatul are dreptul de corecțiune asupra femeii și poate să o închidă în temniță și să o pue în fiare când va prea curvi și când o va afla că i face vicieșuri și o moare. După aceste pravile, numai bătaia cu vrăjmășie este pentru o femeia o cauză de despărțenie, iară pentru bărbat o cauză de cercetare; și, pentru ca să fie vrăjmășie, se cere o bătaie, nu cu pumnul său cu palma, fiă chiar căt de mult și căt de des, ci o bătaie cu teagul, în cap său în obraz, bătaie așa de cumplită în căt să se slărme lemnul, să curgă sânge, și femeia de abia să fi putut scăpa vie din mâinele călăului. Asemenea lucruri nu sunt de mirat într'o legislațiune care datează de la mijlocul secolului XVII; ceea ce însă cu drept cuvânt poate mira pe ori și cine, este de a vedea dreptul de corecțiune consacrat și astăzi, în secolul XIX, în legile Portugaliei, și mai cu seamă în legislațiunea Angliei, care este, după cum s'a zis, pământul clasic al tuturilor libertăților. Dreptul de corecțiune a rămas numai în câte-va legislațiuni ca o tristă amintire a trecutului; incapacitatea juridică însă a femeii măriate este pretutindeni legea comună. Ideea de inferioritate a femeii și de supunerea ei sub puterea absolută și despotică a bărbatului e vechiă căt lumea și datează încă de la creațiune, după cum observă Laurent în noul proiect al Codului belgian (I, p. 428). «Bărbatul n'a fost făcut pentru femeia, ci femeia pentru bărbat», zice Sf. Pavel, și acest apostol adăoga: «Bărbatul este chipul Dumnezeui pe pământ, stăpânul creațiunii, pe când femeia e născută supusă.»

Și tot de la apostolul Pavel sunt următoarele cuvinte pe cari cu toți le ținem minte, căci le-am auzit ostindu-se la cununia noastră: «Deci dară, și voi, unul fiește carele, așa să și iubescă muierea sa ca și pe sine, iară muierea să se teamă de bărbat».

La Evreii, încă din timpurile cele mai depărtate, femeia este plecată slugă a stăpânului se, *ancilla domini*. Iată într'adevăr, cuvintele ce Moise pune în gura lui Iehova, atunci când femeia s'a lăsat a fi amăgită de șarpe și a gustat din pomul cel oprit: «Veți fi sub puterea bărbatului, și el te va stăpâni. *Sub viri potestate eris...*»

La Turci, Mahomet declară în Koran că bărații sunt mai presus de căt femeile, din *porunca lui Dumnezeu*; că ele sunt datoare a se supune voinței băraților, cari au voce să le bată, la cas de neascultare.

Eară în legile lui Manu găsim următoarele: «Femeia e sub paza tatălui său în timpul copilăriei, sub paza bărbatului în timpul tineretelor, sub paza copiilor în timpul bătrănețelor; nici odată nu poate să fiă de capul ei.»

La Greci, ca și la Romani, femeia, măriată sau nu, este sub o vechnică epitropie, toată viața ei, și nu poate face nimic fără epitropul său firesc și legiuit. Ea este nevrăsnică la orice vârstă, de la leagăn până la mormânt, și această stăpânire despotică a bărbatului pare atât de naturală și de logică, în căt Platon, unul din cele mai mari genie ale anticității, definește femeia o ființă necompletă, iară Aristotele nu se sfesce de a proclama, în Republica sa (Cap. V), că bărbatul este făcut pentru a porunci, iar femeia pentru a asculta.

Pomponius Mella și Herodot ne arată că femeia, soție obișnuită a bărbatului, într'adevărata putere a cuvântului, ar fi avut în Egipt aceleași drepturi ca și bărbatul, împărțind cu densus autoritatea casnică, dar aceasta este foarte îndoialnic, căci Grecii și Romani cari au scris despre Egipt au scris așa de puțin asupra legislațiunii acestei țări, în căt putem zice că mai nimic nu cunoaștem în această privință.

Așa dară, ori unde ne-am întoarce, găsim aceeași idee: femeia este o ființă pierdută, condamnată de mai înainte, blestemată de însuși Dumnezeu, și acest blestem, care apasă asupra ei trebuie să l transmită din generațiune în generațiune, la tot neamul său! Ea este victima bărbatului, încă de la esirea sa din grădina raiului, a zis un filosof. Șase mi de ani de nedreptate n'au fost încă de ajuns pentru a scutura jugul robiei! Este adevărat că civilizațiunea modernă a făcut un pas înainte și că femela nu este astăzi așa de injosită, pe căt era altă dată; progresul însă nu va fi desăvârșit, de căt atunci când se va sterge din legea pozitivă principiul nedrept și vexator, care statornicește inferioritatea juridică și socială a femeii, proclamând egalitatea ambilor soți. Robia femeilor negre a fost desființată în America, a zis Victor Hugo, n'a mai rămas de desființat de căt robia femeilor albe în Europa.

Serviciul telegrafic al „Rom. Lib.”

23 Ianuarie, 1885 — 9 ore dimineața.
 Londra, 22 Ianuarie.
 „Pall-mal Gazette” zice că în virtutea unei învoiel comune, Englitera va ocupa coastele Egiptului, lăsând Turciei tot interiorul țării împreună cu Sudanul.
 Orena, 22 Ianuarie.
 Ministrul de justiție, răspunzând la o întrebare făcută de unul din membrii Comitetului însărcinat cu studiarea bugetului departamentului său, zice că guvernul s'a ocupat să facă căutări pentru curățarea teritoriilor menite să primească coloni penitenciare, dar că până acum n'a obținut nici un rezultat.
 Paris, 22 Ianuarie.
 D. Carra de Vaux, consulul Franței la Galați, s'a numit cavaler al ordinului Legiunii de Onoare.
 Berlin, 22 Ianuarie.
 S'a făcut Consiliulul federal o cerere de credite suplimentare cari se ridică la suma de 236.000 de mărci, menite să acopere cheltuielile de întreținere a colonilor germane.
 (Havas).

LICITAȚIUNI

MINISTERUL DE FINANCE
 Casieria generală a județului Argeș.
 În zilele de 13 și 14 Ianuarie 1885, orele 12 din zi, se va vinde prin licitațiune publică la comuna Podu-Broseni, averea sechestrată, conform legii de urmărire, a d-lui O. Bibișiu, arendașul moșiei Bălteni cu sforile, sechestrată pentru datorii din arenda, adică:
 26 clăt fân vechi, ca la 56 care; 20 clăt fân din anul 1883; 50 care fân din anul 1884, 52 stânjenți sau 104 metre paie de grâu, ori și ovéz din anul 1884; 4 000 brațuri coceni de porumb; 70 chile mari sau 36.000 kilograme grâu indoit din 1884; 30 chile mari sau 16 000 kilograme secară, idem; 20 chile mari sau 10 000 kilograme grâu curat (Iară); 80 chile mari și 42.000 kilograme porumb drugi, idem, și 4 1/2 chile mari orz.

ULTIME ȘTIRI

Azi dimineață s'a ținut un consiliu de miniștri plenar, sub președinția Regelui Cestiunea desfășurării unei mai mari activități, în Parlament și în departament, ar fi fost obiectul principal al deliberațiunii.

Cu trenul de azi au sosit mulți deputați și senatori din Moldova.

La 15 Ianuarie, fiind ziua ținerii unor concursuri de catedre secundare, se pare că juriile vor fi presidate de d-nii profesori universitari Dim. Petrescu, P. Cernătescu și I. Crăciunescu.

Duminecă se va face alegea în colegiul II al Capitalei a unui deputat, în locul d-lui Eug. Stătescu, care a optat pentru col. I senatorial din Dimbovița.

Manutența municipală de la Colintina cere modificarea contractului său cu Primăria, obligându-se:

- 1) a aduce o nouă mașină de aburi de cea din urmă construcțiune;
- 2) a instala în mod perfecționat brătaria astfel ca, în caz de necesitate, să dea 30.000 păm în 24 ore;
- 3) a ceda Primăriei pentru cimitir sau alte trebuințe terenul ce înconjură moara.

În schimbul acestora, ea cere:
 1) dreptul de a face o societate prin acțiuni pentru exploatarea fabricii;
 2) prelungirea contractului pentru 10 ani;
 3) scăderea minimumului producțiunii pe zi, afară de cazurile de trebuință, când ea va produce până la 30.000 oca pâine pe zi, după cererea Primăriei notificată cu 48 ore înainte, și asigurarea acestui debit.

Alegeri suplimentare.
 Colegiul al II senatorial din Putna a ales pe d. Cotescu cu 89 voturi, contra d-lui Pruncu, care a avut 84 voturi.—Colegiul I de Camera din Tecuci s'a pronunțat aproape în unanimitate pentru d. M. Cornea, 104 voturi din 105 votanți.

AVIS Persoanele slăbite de boala de escese, tinerile fete americane, femeile cari sunt lauze și bătrânii vor găsi în vinul de *Quinium Laborraque* tonicul și digestivul cel mai activ și cel mai plăcut.

Quinium Laborraque, aprobat de Academia de medicină din Paris, este un vin pe care doctorii și bolnavii pot să conțeze.—Se vinde în principalele farmacii.—Fabricațiunea, 19 strada Jacob, Paris.

Dr. J. BRAUNSTEIN
 Medic, Chirurg și Mamos 35
 Fostul medic pri. în Viena în clinicele lui Braun (Boale de femei și faceri) Herba (Syphilis și boale de piele)
 Consultațiune de la orele 3—5 p. m.
 Strada Decemb, No. 20, (în dosul Bărăției).
 NB. Boalele de gât, gură, nas și urechi le tratează printr'o artă specială.

VIN NEGRU de Orevița și Golu-Drancea

Vechiu de 4 ani, calitate superioară tuturor altor vinuri. — 15 fr. vadră — și ALB DE DRAGASIANI din resolta anului 1881. — 15 fr. vadră la PAUN POPESCU & Comp 18, Strada Lipscani 18

CASA DE SCHIMB C. STERIU & Comp. No. 19 STRADA LIPSCANI, No. 19.

CURSUL BUCUREȘTI Pe ziua de 14 Ianuarie 1885, ora 10.

	Omp.	Vend.
5% Imprumutul Comunal (conversiunea 8% imp. comunal (1883).	75%	76
5% Scrisuri Funciare Urbane	80%	81
5% Scrisuri Funciare Rurale	81%	82
5% Renta Română perpetuă	85%	89
5% amortisabilă	93%	93 1/2
6% Scrisuri Funciare Urbane	87%	88
6% Oblig. de Stat (conv. Rural)	85%	86 1/2
6% Căil. Fer. Rom.	—	—
7% Scrisuri Funciare Urbane	93%	93 1/2
7% Rurale	96	96 1/2
7% Imprumutul Stern	—	—
8% Oppenheim	—	—
Oblig. Casel. Pensiun. (Nom. 300)	200	210
Impr. cu prime orașul Bucur.	32	33
Acțiuni Credit Mobiliar	189	191
Construcțiunii	215	220
Naționale	199 1/2	201
Dacia-România	273	275
Banca Națională	1180	1190
Fiorinii Valuta Austriacă	206	207
Mărci Germane	123	124
Bilete Franceze	997 1/2	1000
Eagleșo	247 1/2	251 1/2
Ruble Rusești	239	261
Aur contra Argint și Bilete	14 1/2	15 1/2

NB. Cursul de mai sus este în moneda de aur scoțuit după cursul fiscalului. Cuponse se scuită fără scăzământ pentru Adresa telegrafică „STERIU”.

Estimul Constantin, (cofetari) Piata Sf Anton, Nr 16

Frații I. Gologan, recomandați magasiul nostru de Coloniale și Delicatese din Calea Victoriei No. 80, cât și cel din Strada Lipsicani No. 53, pe lângă acestea posedăm un mare depou de cașaval și brânzeturi de brașov. Se primesc orice comenzi de la D-nii comercianți, se găsește și o adevărată țuică bătrână cu prețuri convenabile.

Ioanțiu Frații, (librar) Strada Lipsican Nr. 27 și Strada Șelari Nr. 18

Jordache N. Ionescu (restaurant) Strada Covaci, No. 3, Depou de vinuri indigene și streine.

Joan Pencorleț, (lipsican) Strada Lipsican Nr. 24, Specialitate de mășuri, lăuuri, danetele, confecționare gata, stufe de mobile, covoare, porțelării de diferite calități. Vănzare cu prețuri foarte reduse.

Vasile Georgescu, Fabricant de Paste, Uleiuri, Scoabeală și moară de măcinat făinuri, Str. Soarelui No. 13. Suburbia Manea Brutaru, Culoarea Verde

D. J. MARTINOVICI s'a mutat Str. Carol I, No. 2

TIPO-LITOGRAFIA FABRICA DE REGISTRE, LINIATURĂ, STERIOPIE ȘI GALVANOPLASTICA STEF. MIHAILESCU BUCUREȘTI, STRADA COVACI, 14. ATELIERUL LITOGRAFIC, FABRICA DE REGISTRE, ACURATEȚIA

ATELIER ROMÂN DE CROITORIE ȘI HAINE GATA 5, STRADA ȘIRBEI-VODA, 5 PALTOANE montaniac, ratin, lastic pentru bărbați și băieți. COSTUME SACCO Redingote, Jile Pantaloni

Primulă biuroș concesiionată de informațiuni pentru institutorii, educatoari sau guvernante, companioane, Bone pentru copii mici și cameriste mai superioare. Locuințe pentru guvernante fără post. Adelheid Bandau. Institutore diplomată - Str. Știrbey-Vodă, 19

HOTEL FIESCHI BUCUREȘTI SITUAT ÎN CENTRUL ORAȘULUI - No. 7, Strada Șelari, No. 7 - SALON MARE PENTRU NUNȚI ȘI ADUNĂRI

MASINE DE CUSUT sub garanția reală și adevărată PENTRU FAMILII ȘI MESERIASI BRÜDER KEPICH

Erezii L. LEMAITRE Succesorii TURNATORIE DE FER ȘI ALAMA-ATELIER MECANIC BUCUREȘTI ESECUTIUNE REPEDE

Bulevardul Elisaveta No. 6 in local Panorama mai este expusă publicului numai câte-va zile, in care sunt interesante vederi, orașe, resbele, peisajuri, precum și evenimentele cele mai recente.

Un ténar dorește a găsi o meditațiune pentru clasele primare sau gimnasiale. - Adrasa: Administrațiunea a școlii ziar.

FABRICA DE CAFEA București, Calea Văcărești 7 (lângă brutăria Ochii-Albi) Sub-semnatul de mai mult ani fabricant de Cafea măcinată Turcească și incuragiat de Oaor. Public pentru preferința ce m-a dat până acum.

INSTITUTU MEDICAL BUCUREȘTI 6, STRADA VESTEII, 6.

Secțiia medicală. 1. Hydroaerapia, 2. Electrizare, 3. Orshopedie, 4. Gimnastică Medicală, 5. Inhalatiți, 6. Masajii sistematici, 7. Serviciul la domiciliu, 8. Consultați medicale. Secțiia Higienică

DE INCHIRIAT Camere și apartamente mobilate in Strada Lipsicani, No. 81 cu luna și anu in cea mai bună curățenie și serviciu cu prețuri scădute, de la 29 lei camera pe lună și până la 55 lei plătiți înainte pe 15 zile.

MERSUL TRENURILOR CAILOR FERATE IN ROMANIA Valabil de la 20 Maiu (1 Iuniu) 1884. Table with columns for stations (A. Bucuresci-Porsani-Roman, B. Roman-Focșani-Bucuresci, etc.) and train schedules.

Importantu O. M. AICOFF, recomanda magasiul său din Strada Carol I, sub Hotelul Dacia, lângă pară, aprovisionat cu toate articolele de costume naționale complete, precum de dame, de fete, de băieți ori-ce mărimi, velințe, pânză și alte articole de industrie națională și mai având diferite mărfuri turcești, precum: morice de cafea diferite mărimi, vopsea de pēr prima calitate, fețe de mese de Persia, pantofi și papuci cu fir, prosape și papuci de Bursa, Borangic, cămăși de baie, fesuri și ori-ce articole de manufactur de Paris, de Viena și de Germania cu prețuri foarte moderate. Cumpără ori-ce fel de saluri vachii turcești 3015

BOURLETE de bumbac pentru oprirea curentului la uși și ferestre, recomanda H. Hönich, Strada Știrbey-Vodă 3

CONTRA Guturiiului Gripu, Bronchiitii Sirop și Patu peccatori din NAFE D-lui Delangrenier din Paris, cari posed o valoare eficientă și care este constatată de membrii Academiei de medicina din Paris, aceste medicamente nu conțină nici Opium, nici Morphine, nici Codeina pot fi administrate copiilor fără nici o temere când sunt atinse de tusa măgărescă. Depou la Iotă farm. din România.